

Eesti keel

(ainekava)

2.klass

Õppe-ja kasvatuseesmärgid

Eesti keele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- väärtustab eesti keelt kui rahvuskultuuri kandjat ja avaliku suhtluse vahendit
- suhtub lugupidamisega teiste rahvaste keeltesse ja kultuuridesse
- tajub keeleoskust õpioskuste alusena ja oma identiteedi olulise osana
- kujuneb teadlikuks keelekasutajaks
- omandab põhiteadmised eesti keelest, omandab õigekirjaoskuse
- arendab keeleoskust kui eneseväljendus- ja suhtlusvahendit, arvestades kultuuris

väljakujunenud keelekasutustavasid

- õpib tundma eri tekstiliike, arendab oma tekstitööoskusi nii tekstide vastuvõtja kui ka loojana
- arendab analüüsi-, järeldus- ja põhjendusoskust
- harjub oma kirjakeeleoskuse täiendamiseks kasutama sõna- ja käsiraamatuid ning

veebiallikaid; oskab kriitiliselt hinnata meedias ja internetis pakutavat teavet

1. Suuline keelekasutus. Õppesisu

- õpetaja suulise mitmeastmelise juhendi meeldejätmise ja selle järgi toimimine
- ainetekstist peamõtte leidmine
- kaaslaste ettelugemise ja jutustamise kuulamine

- kuulnud jutu ümberjutustamine
- pikema dialoogi jälgimine, hinnangud tegelastele ja sisule
- kõne eri nüansside (tempo, hääletugevus, intonatsioon) esiletoomine etteastes
- sõnatähenduste selgitamine aktiivse sõnavara laiendamiseks
- vastandsõnade leidmine
- samatähenduslike sõnade leidmine õpetaja abil
- kõnelemine eri olukordades (telefonitsi, rühma esindajana), rollimängud
- oma arvamuse avaldamine (raamatu, filmi jm) kohta ja selle põhjendamine
- arutlemine paaris ja rühmas: oma suhtumise väljendamine, nõustumine ja mittenõustumine, ühiste seisukohtade otsimine
- sündmuse, isiku, looma, eseme jm kirjeldamine
- pildiseeria või küsimuste alusel lühijutu koostamine
- mõtete väljendamine täislausetena
- läbielatud sündmustest jutustamine
- etteantud jutule lõpu ja alguse mõtlemine
- luuletuste peast esitamine

1.1 Suuline keelekasutus. Õpitulemused

2. klassi lõpetaja:

- kuulab õpetajapoolset juhendamist ning toimib saadud sõnumi kohaselt
- leiab kuuldu ja loetu põhjal peamõtte
- oskab tähelepanelikult kuulata kaaslaste loetavat teksti ning jutustust
- vaatleb ja kirjeldab nähtut, märkab erinevusi ja sarnasusi suunavate küsimuste toel
- oskab anda tegelastele omapoolseid hinnanguid, kasutab kõnes terviklauseid
- teab ja leiab vastandtähendusega sõnu ning õpetaja abil ka lähedase tähendusega sõnu
- osaleb rühmatöös, oskab leida ühiseid seisukohti

- väljendab end arusaadavalt rollimängudes
- vestleb oma kogemustest ja loetust, avaldab ja põhjendab oma arvamust
- annab õpetaja abil edasi lugemispala, filmi, lastelavastuse vms. sisu
- koostab ühistöös jutude pildiseeria, pildi või küsimuste toel
- mõtleb jutule alguse või lõpu
- esitab luuletust peast, kasutades õiget hääletugevust, tempot, intonatsiooni
- oskab end arusaadavalt väljendada suhtlusolukordades: palumine, küsimine, selgitamine, keeldumine, vabandamine, tänamine

2. Lugemine. Õppesisu

- lugemistehnika arendamine: oma lugemisvea parandamine, sobiva intonatsiooni

kasutamine

- õpitud teksti ladus ja ilmikas lugemine
- õppimata tekstist aru saamine
- eri liiki lühitekstide (teade, kiri, ajakirja rubriik, sõnastik) mõistev lugemine
- teksti sisu aimamine pealkirja, piltide, üksiksõnade jm alusel
- tekstis küsimuse, palve, käsu ja keelu äratundmine.
- loetud jutustuse ja muinasjutu jaotamine osadeks; mõistekaardi koostamine õpetaja abiga.
- loetu põhjal teemakohastele küsimustele vastamine (ka siis, kui vastus otse tekstis ei

sisaldu)

- tekstiliikide eristamine: rahvaluuleline liisusalm, muinasjutt, mõistatus, luuletus, piltjutt, vanasõna, jutustus, näidend, muistend
- õpiku sõnastiku kasutamine
- loeb lasteraamatuid „Huviline filmikaamera“, „Peep ja sõnad“, „Pätu“, „Nublu“, „Söökik ja Pisik“, „Vanaema õunapuu otsas“

- loeb muinasjutte Okasroosikesest, saabastega kassist, 12 kuud, külmataadi kättemaksust, Suurest Peetrist ja Väiksest Peetrist, vaeslapsesest ja talutütrest

2.1 Lugemine. Õpitulemused

2. klassi lõpetaja:

- loeb õpitud teksti suhteliselt õigesti, õige intonatsiooniga, ladusalt (lugemistempo kõnetempost aeglasem), parandab ise oma lugemisvigu
- mõistab häälega või endamisi lugedes loetu sisu
- oskab loetud pala jaotada mõttelisteks osadeks
- vastab teemakohastele (ka lihtsamatele tekstis mitte otsese infoga seotud) küsimustele
- leiab tekstis vastused konkreetsetele küsimustele iseseisvalt
- töötab õpetaja abiga eakohaste juhiste alusel
- tunneb ära rahvaluulelise liisusalmi, muinasjutu, mõistatuse, luuletuse, vanasõna, jutustuse, näidendi, muistendi
- kasutab õpiku sõnastikku
- on lugenud lasteraamatuid, enimtuntud muinasjutte, nimetab tegelasi ja annab edasi loetu sisu

3. Kirjutamine. Õppesisu

Kirjatehnika

Kirjutamise tehnika arendamine: loetav käekiri, ühtlane kirjarida, õiged tähekujud ja seosed nii

väikestel kui suurtel kirjatähedel. Kirjatöö paigutamine õigesti vihiku lehele, kirjapaberile, kuupäeva kirjutamine. Ärakiri tahvlilt ja õpikust.

Kirjutamine üksiklehtedele, mis on koondatud õpimappi

Õigekiri

täishäälikuühendi õigekiri

täishääliku pikkus ja õigekiri

suluta kaashääliku pikkus ja õigekiri

kaashääliku pikkus ja õigekiri

k, p, t s-i ja h kõrval

i ja j silbi alguses

h sõna alguses

ainsus, mitmus

suur algustäht nimedes

silbitamine

poolitamise üldpõhimõtted

sõnade lõppu kirjutatakse - b (mida teeb?), - vad (mida teevad?), -d (mida teed?), -te (mida teete?), -sse (kellesse?, millesse?), -ga (kellega?, millega?), -ta (kelleta?, milleta?)

ma, sa, ta, me, te, nad õigekiri

lauseliik ja lõpumärk

koma kasutamine liitlauses et, sest, aga, kuid puhul

õpitud teksti etteütlemise järgi kirjutamine (kuni 20 sõna lihtlausetena).

kirjavea parandamine, kui veale tähelepanu juhitakse

kirjavea vältimine, kui veaotlikule kohale tähelepanu juhitakse

Tekstiloome

tekstilähedase ümberjutustuse kirjutamine küsimuste ja tugisõnade toel

lausete moodustamine ja tekstiks seostamine

loovtöö skeemi või pildiseeria toel

luuletuse kirjutamine

fantaasialoo, tõsielulise loo kirjutamine: jutu ülesehitus: alustus, sisu ja lõpetus

jutule puuduva alguse ja lõpu kirjutamine

õnnitluse, kutse, kirja, luuletuse kirjutamine

3.1 Kirjutamine. Õpitulemused

2. klassi lõpetaja:

- kirjutab loetavas käekirjas, kasutab kirjutades õigeid väikeste ja suurte kirjatähtede tähekujusid ja seoseid
- sooritab tahvlilt või õpikust ära kirja
- täidab iseseisvalt õpilaspäevikut ja kujundab vihikut, paigutab näidise järgi tööd

vihiku lehele, kirjutab A4 lehele, varustab töö kuupäevaga

- koostab ühistööna kutse, õnnitluse, kirja, luuletuse
- kirjutab loovtöö ja ümberjutustuse pildiseeria, tugisõnade ja küsimuste abil
- kirjutab loole puuduva alguse, puuduva lõpu
- ühistööna seob lauseid terviktekstiks
- eristab häälikut, tähte, täis- ja kaashäälikut, sulghäälikut, silpi, sõna, lauset, täishäälikuühendit; märgib häälikupikkusi kirjas
- kirjutab õigesti sulghääliku oma sõnade algusesse ja omandatud võõrsõnade algusesse;
- teab silbitamise ja poolitamise erisusi, oskab poolitada ja silbitada nii kirjalikult kui suuliselt
- teab peast võõrtähtedega tähestikku
- alustab lauset suure algustähega ja lõpetab punkti, hüüumärgi või küsimärgiga
- kasutab suurt algustähte inimeste ja loomade nimedes, tuttavates kohanimes
- kirjutab õigesti sõnade lõppu kirjutatakse - b (mida teeb?), - vad (mida teevad?),
-d (mida teed?), -te (mida teete?), -sse (kellesse?, millesse?), -ga (kellega?, millega?),
-ta (kellela?, millela?)
- kasutab õigesti mitmuse tunnust - d, - de, -te
- kirjutab etteütlemise järgi õpitud teksti

Lisaharjutuste kirjutamine üksiklehtedele, mis on koondatud õpimappi

Õppetegevus. Meetodid

Õppetegevust kavandades ja korraldades:

- peetakse silmas õppekava alusväärtusi, üldpädevusi, õppeaine eesmärgi ja õpitulemusi ning toetatakse lõimingu teiste õppeainete ja läbivate teemadega
- jälgitakse, et õpilase õpikoormus on mõõdukas
- võimaldatakse õppida üksi ja koos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et

toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks;

- laiendatakse õpikeskkonda: arvutiklass, looduskeskkond, ettevõtted ja asutused

Meetodid ja tegevused tunnis:

loovülesannete lahendamine

vestlemine kuuldu, loetu ja nähtu põhjal

improviseerimine

jutustamine

küsimuste koostamine

ärakiri

paaristö

rühmatöö

kirjeldamine

rollimäng

kirjutamine

arutelu

väitlus

projektülesande sooritamine

õpimapi koostamine

Füüsiline õpikeskkond

Kooli raamatukogu

Internetiühenduse kasutamine

Projektori kasutamine

Arvutiklass

Õuesõpe

Lõiming

Kunst- ja tööõpetus– Raamatu illustratsioonid. Enda pildi kirjeldamine, tegevuse kommenteerimine. Meisterdamine/ joonistamine õpitu põhjal

Matem- matemaatiliste oskuste ja teadmiste rakendamine (kohamäärsõnad, ühikute nimetused, lühendid, mõõtmisülesanded, diagrammid)

Muusikaõpetus – *temaatilised laulud*

Loodusõpetus– Koduloolised tekstid õpikus. Rahvakalender. Tähtpäevad. Aastaajad, aastaajalised muutused. . Koduümbruse enamlevinumad taimed, loomad

Hindamine

Hindamise vormidena kasutatakse kujundavat ja kokkuvõtvat hindamist.

Kujundav hindamine annab infot õpilase üldise suhtumise kohta ülesannetesse. Kujundav hindamine on mittenumbriline.

Õppetunni või muu õppetegevuse ajal antakse õpilasele tagasisidet aine ja ainevaldkonna teadmiste ja oskuste ning õpilase hoiakute ja väärtuste kohta.

Koostöös kaaslaste ja õpetajaga saab õpilane seatud eesmärkide ja õpitulemuste põhjal täiendavat, julgustavat ning konstruktiivset tagasisidet oma tugevuste ja nõrkuste kohta.

Praktiliste tööde ja ülesannete puhul ei hinnata mitte ainult töö tulemust, vaid ka protsessi.

Kokkuvõtva hindamise korral võrreldakse õpilase arengut õppekavas toodud oodatavate tulemustega, kasutades numbrilist hindamist. Õpilaste teadmisi ja oskusi kontrollitakse kolmel tasemel: teadmine, rakendamine ning arutlemine. Õpilane saab hinde „hea“, kui ta on omandanud ainekavas esitatud õpitulemused teadmise ja rakendamise tasemel, ning hinde „väga hea“, kui ta on omandanud õpitulemused arutlemise tasemel.

Kui õpitulemuse hindamisel kasutatakse punktiarvestust, siis hinnatakse õpitulemust hindegaga „5“,

kui õpilane on saanud 90–100% maksimaalselt võimalikust punktide arvust; hindegaga „4“, kui

õpilane on saanud 75–89% maksimaalselt võimalikust punktide arvust; hindegaga „3“, kui õpilane on saanud 60–74% maksimaalselt võimalikust punktide arvust; hindegaga „2“, kui õpilane on saanud 20–49% maksimaalselt võimalikust punktide arvust; hindegaga „1“, kui õpilane on saanud 0–19% maksimaalselt võimalikust punktide arvust

Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Õppekirjandus

L. Tungal, E. Hiiepuu Eesti keele õpik 2. klassile I- II osa AVITA

E. Hiiepuu, A. Kloren Eesti keele töövihik 2. klassile I- II osa, AVITA

E. Hiiepuu Eesti keele iseseisvad tööd 2. klassile, Tln Avita 2007

Kuulamisülesanded- CD

Õppeaine ajaline maht on 7 tundi nädalas, 245 tundi õppeaastas